

paa et Omraade, hvor vi ikke have en Lovgivning. Vi have i mange Aar haat en Lovgivning for dette Forhold, som indeholder tilstrækkelige Bestemmelser til Afgjørelse af de nødvendige Spørgsmaal. Jernbaneinstitutionen er jo allerede temmelig gammel her til Lands, den er begyndt i det Smaa, er bestandig bleven større og større, stadige Spørgsmaal har der været saa om det One og saa om det Andet, og altid har der kunnet træffes Afgjørelser efter den gjældende Lovgivning, hvilket altsaa ogsaa fremdeles maa kunne ske, indtil man enes om de nye Lovregler. Grundlaget for Ordningen af Jernbanebestyrelsen findes for de jydtske Jernbaners Vedkommende i Loven af 14de Marts 1867. I dens § 4, som jeg ikke skal læse op, men henvise ærede Medlemmer til, overlades Alt vedrørende Forvaltningen til Administrationen, til vedkommende Ministerium, altsaa Indenrigsministeriet. Den nævnte Lov har været Gjenstand for, om man vil kalde det saa, Forhøvelser i senere Love, saavidt jeg husker i 1871 og 1875. I 1880 erhvervede vi de sjællandske Jernbaner i Henshold til Lov af 2den Juli 1880. Denne Lov indeholder i sin § 1 følgende Bestemmelser: „Disse Baners Stilling med Hensyn til Bestyrelses- og øvrige Driftsforhold fastsættes nærmere ved Lov. Forslag til en saadan Lov bliver at fremsætte senest for den i 1882 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Indtil denne Lov er udfkommen, bestyres Banerne i Forening med de nuværende Statsbaner og efter de for disse gjældende Lovregler.“ Derefter hedder det: „dog blive de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, som Regjeringen maatte anse nødvendige at foretage som Følge af de sjællandske Baners Optagelse i Statsbanenettet, at fastsætte ved kongelig Anordning.“ Altsaa baade med Hensyn til de jydtske og med Hensyn til de sjællandske Jernbaner er Reglen den, at de forvaltes paa Grundlag af Loven af 1867, saa at Administrationen altsaa har den fornødne Myndighed til at træffe Bestemmelser vedrørende alle derhen hørende Spørgsmaal. Det Nye, der bestemmes i Lov af 2den Juli, er, at de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, som Regjeringen maatte anse nødvendige i Anledning af de sjællandske Baners Optagelse i Statsbanenettet, skulle fastsættes ved kongelig Anordning. Ministeren kan ikke fastsætte det alene, men han skal have kongelig Sanction derpaa. Forholdet er altsaa det, at alle Spørgsmaal vedrørende Administration, Driftsplan og Taxter for de samlede Jernbaner, naar Forholdene gjøre det nødvendigt,

overlades til Administrationen. Gaar der altsaa endnu et Aar hen uden den nye Lov, er Administrationen fremdeles udrustet med Myndighed til i foreliggende Tilfælde, enten hvor Institutionens Udvikling, Personalforandringer eller deslige maatte gjøre det nødvendigt, at gribe ind og ordne Forholdene, indtil den i Lov af 2den Juli 1880 bebudede Lov maatte blive vedtaget. — I Henshold til foranstøede Bemærkninger skal jeg tillade mig at foreslaa for det høie Thing, at vi stande denne Lovs Behandling ved en motiveret Dagsorden, og skal læse mit Forslag i saa Henseende op. Dagsordenen skulde efter min Mening lyde saaledes: „Da der under de forhaandenbærende Omstændigheder ingen Udset er til, at en fortsat Behandling af det foreliggende, for Landstinget uantagelige Lovforslag vil bringe noget Resultat, og da Regjeringen i den bestaaende Lovgivning har Hjemmel til at ordne Statsbanernes Forvaltning, indtil en ny Lov kan blive til, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Den fungerende Formand (Rieger): Den videre Behandling er altsaa foreslaaet standset ved Vedtagelse af den nys foreslaaede Dagsorden, og det er altsaa derom, at Forhandlingen dreier sig. Den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kredts (Dam) har bedt om Ordet tidligere; jeg vil spørge, om han fremdeles ønsker det. (Dam: Ja!) Det ærede Medlem har altsaa Ordet.

Dam: Jeg kan ikke følge det ærede Medlem (Rump) i hans Betragtninger over det foreliggende Lovforslag og langt mindre for den foreliggende Dagsordens Vedkommende. Langt nærmere forekommer det mig, at man kan betegne Regjeringens Lovforslag som et mærkverdigt Forslag, naar man gaar ud fra, at Loven af 2den Juli 1880 bestemmer, at Statsbanernes fremtidige Styrelse skal ordnes ved Lov, og at en saadan Lov skal forelægges Rigsdagen senest i Samlingen 1882—83. Man har altsaa villet tilsigte, at Rigsdagen i Modsetning til, som den hidtil har været filllet, skulde have en afgjørende Indflydelse ogsaa paa dette Omraade, hvori der allerede er bundet c. 150 Millioner af Statens Midler. Naar man derefter ser paa det Forslag, som den høie Regjering forelagde her ifjor og nu iaar har forelagt i det andet Thing, kan jeg ikke Andet end betegne det som et mærkeligt Forslag, naar man gaar ud fra, at det skulde tilsigte at give Rigsdagen Myndighed over dette Statsomraade. Regjeringens Forslag synes mig ikke at overlade til Rigsdagen mere end to Ting, nemlig at